

Biografies de voluntaris catalans

a la I Guerra Mundial

JOAN SOLÉ I PLA

Barcelona, 1874 -
Barranquilla, 1950

Metge i polític, fou un dels dirigents de la Unió Catalanista en diversos períodes. Participà en organitzacions mèdiques, benèfiques i pedagògiques, i fou membre de l'Acadèmia d'Homeopatia de Catalunya. Al febrer del 1916 participà en la fundació del Comitè de Germanor amb els Voluntaris Catalans, i se'n convertí en l'impulsor principal. Donà suport al Comitè Nacional Català de París el 1919. El 1932 fou escollit diputat al Parlament de Catalunya per ERC. Després de la guerra, s'exilià a Colòmbia, on fou catedràtic a la Universitat Atlàntica de Barranquilla, i també hi fundà el Casal Català i

fou director del Museu Botànic de la ciutat. Als darrers anys col·laborà a la premsa catalana publicada a l'exili. El seu fons personal es conserva a l'Arxiu Nacional de Catalunya.

FREDERIC PUJULÀ I VALLÈS

Palamós, 1877 -
Bargemon, 1963

Periodista i escriptor, republicà catalanista d'orientació federalista, fou un destacat esperantista. És autor de diverses narracions i obres dramàtiques. Enrolat com a soldat regular francès, combaté al Marne i Verdun, entre altres fronts. Molt conegut a Catalunya, escriví el testimoni de la seva experiència majoritàriament per al diari *El Poble Català*, i la

recollí en dos volums: *De la trinxera estant* (1918) i *En el repòs de la trinxera. Cartes del soldat a l'amic*. Després de l'armistici, fou durant molts anys redactor del diari *El Diluvio*.

PERE FERRÉS- COSTA

Sant Vicenç dels Horts,
1888 - Neuville-Saint
Vaast, 1915

Poeta i pedagog, abans de l'esclat de la guerra havia treballat a Moscou. Col·laborador del diari *Las Noticias*, en esclatar la guerra s'allistà a la Legió Estrangera, i es convertí en un dels primers líders del voluntariat català. Enviava les seves cròniques al diari, que foren compilades amb alguns poemes en el volum pòstum *Proeses d'amor i patriotisme*. Caigué en combat al

front d'Artois el 9 de maig de 1915, i fou homenatjat l'any següent al seu poble natal.

CAMIL CAMPANYÀ I MAS

Barcelona, 1892 -
Belloy-en-Santerre,
1916

Dirigent de la Joventut Catalanista, filial de la Unió Catalanista, col·laborà als diaris *La Tralla* i *La Nació*. Per raons polítiques havia fugit a Santiago de Cuba i després a França. Quan començà la guerra, organitzà una oficina de reclutament de voluntaris catalans i s'allistà a la Legió Estrangera. Fundà *La Trinxera Catalana* el 1915 i es convertí en el membre més carismàtic i visible del voluntariat català. Morí al front del Somme al juliol del 1916.